

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Frank Edit ügyvéd (....) által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek a Sár és Társai Ügyvédi Iroda (...., ügyintéző: dr. Sár Csaba ügyvéd) által képviselt alperes neve (alperes címe) alperes ellen szerzői jogsértés megállapítása és jogkövetkezményeinek alkalmazása iránt indított perében a Fővárosi Bíróság 2011. április 19. napján kelt, 4.P...../2010/3. számú ítélete ellen az alperes 4. sorszám alatt előterjesztett fellebbezése folytán meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett rendelkezéseit, az adatszolgáltatásra vonatkozó részében akként változtatja meg, hogy az alperes az A... 12 szoftvertermék forgalmazott mennyiségét közölje a felperessel, egyebekben helybenhagyja.

Köteles az alperes 15 napon belül a felperesnek 12 500 (Tizenkettőezer-ötszáz) forint másodfokú perköltséget megfizetni.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság ítéletében megállapította, hogy az alperesi jogelőd az A... 12 termékéhez, továbbá annak csomagolásához és reklámozásához jogsértően, a szerző engedélye és neve feltüntetése nélkül használta fel a felperes által a B... 1. számú épületről készített négy fényképfelvételt, amelyek közül egy esetében a felperes mű integritásához való jogát is megsértette. Az alperest eltiltotta a fényképek további jogsértő felhasználásától, kötelezte, hogy 30 napon belül az A... 12 termékét a kereskedelmi forgalomból teljes körűen vonja ki, valamint, hogy 15 napon belül közölje a felperessel milyen összegű nettó árbevétele tett szert a fenti termékkel és mekkora nettó összegű volt a termék reklámköltsége. Kötelezte az alperest, hogy a felperesnek 15 napon belül fizessen meg 35 000 forint perköltséget. Ezt meghaladóan az elsőfokú bíróság a felperes keresetét elutasította.

A tényállásban megállapította, hogy a felperes fotóművész, aki 2007. szeptember 24-én, illetve december 7-én felhasználási szerződést kötött a F... Gy... É... Kft-vel, ebben vállalta, hogy az ... 1. szám alatti épületről - amelynek tervezője F... Gy... - 50 db fotót készít. A felperes szerzői jogdíj ellenében hozzájárult ahhoz, hogy az általa

létrehozott és átadott alkotásokat a kft. nyomtatott és elektronikus kiadványaiban, kiállításain, előadásain, reklámanyagaiban felhasználja, megjelentesse. Az elkészített és átadott fényképfelvételek között volt a per tárgyául szolgáló négy db fényképfelvétel is. Ezek közül három a belülről kivilágított épületet ábrázolja, szemből nézve jobbról, balról és középről fotózva szürkületi, esti időpontban. A negyedik kép az épület egyik felső, kupolahatású sarkát ábrázolja nappali megvilágításban.

Az alperes jogelődje 2008. márciusában szerződést kötött F... Gy... építésszel annak érdekében, hogy a rendelkezésre bocsátott „anyagokat”, köztük a perbeli fotókat, az A... 12 szoftvertermékéhez kapcsolódóan felhasználja, egyebek mellett az indulóképernyőn, a használati útmutató fedőlapján és dobozán, a posztermintán és az A... 12 animált aláírása körében. A szerződéssel a jogelőd jogosultságot szerzett PR tevékenységben való alkalmazásra, oktatásban és demonstrációban való felhasználásra is. A szerződésben F... Gy... jogszavatosságot vállalt és a felek azt is rögzítették, hogy az anyag felhasználása esetén a jogelőd kiket köteles szerzői jogi jogosultként feltüntetni, azonban köztük a felperes nem szerepelt.

Az alperesi jogelőd a V... 1. szám alatti épületet a tér és a D... F... utca sarkáról ábrázoló fényképet az A... építészeti szoftvercsaládja 12-es verziójához a felperes engedélye és szerzői minősége feltüntetése nélkül felhasználta a szoftver dobozán és a DVD tok felületén, az úgynevezett quickstart füzetben, illetve indulóképernyőjén. Ennek során a fotó egységét megtörve, annak csak egy részét használta fel, valamint az épület egyes szintjei színviszonyokkal való ábrázolását is megváltoztatta. A szoftver terjesztése világszerte 2008. júniusában kezdődött meg, ezzel egy időben indult a termék népszerűsítése is, mind a nyomtatott sajtóban, mind pedig a világhálón. Ennek során az alperesi jogelőd mind a négy perbeli fényképfelvételt felhasználta.

A felperes pontosított keresetében annak megállapítását kérte, hogy az alperesi jogelőd jogsértést követett el azzal, hogy az általa a V... 1. szám alatti épületről készített és a keresetlevél mellékletét képező négy db fotót hozzájárulása nélkül felhasználta, ennek során a nevét nem tüntette fel és a fotókat hozzájárulása nélkül eltorzította. Jogkövetkezményként a további jogsértéstől eltiltást, a termékek forgalomból való kivonását és adatszolgáltatásra kötelezést kért az alperessel szemben alkalmazni.

Az alperes a kereset elutasítását kérte. Azzal védekezett, hogy a fotók felhasználása jogszerűen történt, mert erre jogelődje a F... Gy...gyel kötött szerződés alapján jogosult volt. Elismerte valamennyi fotó felhasználását, ugyanakkor hangsúlyozta, hogy a szoftvercsalád reklámanyaga nem a fényképekre, hanem az építészeti megoldásokra épült.

Az elsőfokú bíróság utalva a Pp. 206. §-ának (1) bekezdésére, 164. §-ának (1) bekezdésére a szerzői jogról szóló 1999. évi LXXVI. törvény (a továbbiakban: Szjt.) 1. §-ának (2) bekezdésére, 4. §-ának (1) bekezdésére, 12. §-ának (1) bekezdésére, 16. §-ának (1) és (4) bekezdésére, 42. §-ának (1) és (3) bekezdésére, 45. §-ának

(1), (2) bekezdésére, 43. §-ának (1), (3) és (5) bekezdéseire, 46. §-ának (1) bekezdésére, 94. §-ának (1), illetőleg (6) bekezdésére, a keresetet túlnyomó részben alaposnak találta.

Kifejtette, hogy mivel nem volt vitás, hogy az A... 12 szoftver megjelenítéséhez, csomagolásához, illetve reklámozásához az alperes a perbeli fényképeket felhasználta és ennek során a felperes szerzőségét nem tüntette fel, de vitatta a felperes ebbéli minőségét, ezért a felperest terhelte annak bizonyítása, hogy ő a perbeli fotók szerzője. Ennek eleget tett azzal, hogy csatolta az ugyanezen időpontban általa készített többi felvételt, illetve F... Gyö... tanúvallomása is megerősítette ezt.

Miután a felperes szerzősége bizonyítást nyert, az alperest terhelte annak igazolása, hogy a felvételek felhasználása jogszerű volt. Az elsőfokú bíróság tényként állapította meg, hogy a felperes felhasználásra jogosító szerződést nem F... Gy... magánszeméllyel, hanem a nevével fémjelzett építészirodával kötött. A becsatolt felhasználási szerződések azonban nem tartalmaznak sem kizárólagossági rendelkezést, sem a felhasználási jog harmadik személyre való átruházására szóló engedélyt. Mivel a felperes a per alapjául szolgáló négy db fényképfelvételre a kft-nek sem adott kizárólagos felhasználási vagy a használat átruházására szóló jogot, ezért az elsőfokú bíróság mellőzte annak vizsgálatát, hogy a felhasználás jogát a gazdasági társaságtól a magánszemély, és rajta keresztül az alperesi jogelőd megszerezte-e.

Mindezek alapján az elsőfokú bíróság megállapította a perbeli művek szerző hozzájárulása nélküli felhasználását, továbbá, hogy ennek során a felperes szerzőségét sem tüntette fel az alperes.

A mű integritása kérdésében, utalva az 1969. évi III. törvény, a régi Szjt. ide vonatkozó rendelkezésének tartalmára, illetve a Berni Unió Egyezmény szövegére, egyetértett a felperessel abban, hogy a mű minden jogosulatlan megváltoztatása jogsértő. Az alperesi termék csomagolásának, illetve a használati útmutató fedőlapjának a felperes műveivel való összevetése alapján arra a megállapításra jutott, hogy azokon a V... 1. szám alatti épületről a tér és a D... F... utca kereszteződése felől készített fénykép, mint mű egysége sérült, a mű egy része kiemelésre és elsősorban a fényviszonyok tekintetében jelentősen megváltoztatásra is került. Ezért az elsőfokú bíróság e körben ugyancsak megállapíthatónak találta a jogsértést. Azt azonban, hogy más felhasználás során is sérült a fényképek integritása a felperes nem bizonyította, e körben pontos tényelőadást nem tett és bizonyítási indítványt sem terjesztett elő, ezért ebben a részben a keresetet elutasította.

A keresetben megjelölt egyéb jogkövetkezmények elrendelését is alaposnak találta, így az alperest eltiltotta a további jogsértéstől és kötelezte a sérelmezett termék forgalomból való kivonására. Kitért rá, hogy miután 2009. szeptember 14. óta a szoftvercsalád újabb verziója áll forgalmazás alatt, a perrel érintett termék

forgalomból való kivonását az alperes gazdasági érdekei mérlegelésével sem találta eltűzöttnek.

Alaposnak találta az adatszolgáltatásra vonatkozó kereseti kérelmet is. Rámutatott, hogy a felperes műve jogosulatlan felhasználásának mértékével kizárólag akkor lehet tisztában, ha ismeretekkel rendelkezik a szoftver előállításáról és forgalmazásáról, illetve a reklámozására vonatkozó adatokról, hiszen csak ezt követően kerül abba a helyzetbe, hogy a jogelőd gazdagodásával arányos díjazást követelhesen az alperestől. A felhasználás módjával kapcsolatosan azonban mellőzte az ítéleti marasztalást, miután az alperes ebben a körben részletes nyilatkozatot tett, amit a felperes nem vitatott.

Az ítélettel szemben az alperes jelentett be fellebbezést, amiben a keresetnek helytadó ítéleti rendelkezések megváltoztatásával a felperes keresetének elutasítását kérte. Bár a fellebbezésben érveit csak a mű integritására és az adatszolgáltatásra vonatkozóan fejtette ki, a fellebbezési tárgyaláson egyértelművé tette, hogy az elsőfokú ítéletnek valamennyi marasztaló rendelkezését támadja.

Hangsúlyozta, miszerint az alperesi felhasználás a mű integritására nézve nem volt sérelmes. A fotók felhasználási jogát a F... Gy... É... Kft.-től szerezte, amely kft. részére közvetlenül a felperes engedélyezte a szerzői jogi oltalommal védett fotóinak reklám és promóciós célú felhasználását. Előadta, hogy a 2007. december 7. napján kötött szerződés kifejezetten a reklámcélú felhasználási formákra irányult. Álláspontja szerint az alperesi felhasználás, illetőleg az ahhoz kapcsolódó változtatások nem lépték túl azt a mértéket, illetve jelleget, amit a feleknek a felhívott szerződés szerint a reklámcélú felhasználás alatt érteniük kellett. A reklám és promóciós célú felhasználás miatt a felperesnek nagyobb mértékben kellett tolerálnia a fényképek megváltoztatását, mintha művészfotók felhasználásáról lett volna szó.

Továbbá a felperesnek részletesen bizonyítania kellett volna, hogy miben állt a fényképek torzító jellegű, illetve csonkító felhasználása vagy csorbítása, amely a becsületére vagy hírnevére sérelmes lett volna. Kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság a mű integritása kérdésében a korábbi szerzői jogi törvény szerinti jogértelmezést alkalmazta, amely szerint a mű mindenfajta megváltoztatása automatikusan jogszabályba ütközött, holott az Szjt. jelenleg hatályos 13. §-a ezzel ellentétesen rendelkezik, ugyanis a szerző személyhez fűződő jogait csak azok a módosítások sérthetik, amelyek a mű lényegét érintik, ennél fogva torzító, csonkító vagy egyébként a szerző becsületére vagy hírnevére sérelmes változtatások. Hozzátette, hogy nem a felhasználás jogszerűsége vizsgálendő, hanem a megváltoztatás jellege. Megítélése szerint a jelen ügyben a felhasználások egyike tekintetében sem történt a szerzői alkotás olyan mértékű módosítása, amely a szerzői mű lényegét érintette volna és azt sem látta bizonyítottnak, hogy a felperes becsületére vagy hírnevére sérelmes változtatás történt volna.

Az adatszolgáltatással kapcsolatos ítéleti rendelkezéssel szemben azt emelte ki, hogy a saját szoftverterméke forgalmazási és reklámköltségének adatai nem kapcsolódnak a perbeli fényképek felhasználásához. A szoftver - amely több szerzői

művet foglalt magába - forgalmazásából származó teljes bevétel nem tekinthető az alperes jogsértéssel elért bevételeinek a felperes által is elismerten, ebből következően nem is irányulhatott volna ezen bevételi adatok szolgáltatására a kérelme. Emellett - Hungart díjszabással, szakértői véleménnyel és egyedi szerződésekkel alátámasztva - általános gyakorlatként arra hivatkozott, hogy fotók termékcsomagoláson, illetve marketinganyagokban történő felhasználása esetén nem százalékos, hanem átalánydíjas megállapodások születnek. Azzal is érvelt, hogy a szoftvertermék csak viszonteladókon keresztül érhető el, ezért a csomagolás az eladáshoz nem járul hozzá, emellett a felhasználói értékét sem befolyásolja.

A reklámköltségek közlése azért is alaptalan, mert az Szjt. alapján nincs erre vonatkozó adatszolgáltatási kötelezettség, valamint abból nem bevétele, hanem kiadása származott.

Kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság teljes mértékben figyelmen kívül hagyta az Szjt. 94. §-a szerint előírt „az eset körülményeihez” igazodó jogkövetkezmények alkalmazásának követelményét. Emellett az adatok kiadása aránytalan terhet is ró az alperesre és ütközik az a Ptk. 81. § (2) bekezdése által védett üzleti érdekeibe.

A forgalomból történő kivonásra irányuló rendelkezést szükségtelennek és alaptalannak tartotta, mert a sérelmezett termék már nincs forgalomban.

A felperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú ítélet helybenhagyására irányult, annak helyes indokaira tekintettel. Fenntartotta, hogy az alperesi felhasználás engedély nélkül jogsértő, és vitatta, hogy a szerződésekben reklámcélú felhasználási engedélyt adott volna a fotókra, hanem az engedély arra szólt, hogy egy építészettel foglalkozó cég az e tevékenységének gyakorlása során keletkezett kiadványokban, reklámanyagokban, kiállításokon használja fel a perbeli fotókat. Ezzel szemben az alperes a fotókat feldarabolta, a színüket megváltoztatta, más szögből mutatta be, csomagolóanyagként használta, valamint feldarabolva beszerkesztette az árujegyzékbe, ami az alapvetően művészi jellegű fotóknak a felperesre nézve sérelmes, torzító, kereskedelmi jellegű felhasználása és ennek megítélése tekintetében nem történt változás a jogszabályban.

A döntés elutasító rendelkezése - amely a másik három fénykép torzítása tekintetében a jogsértést nem látta megállapíthatónak - fellebbezéssel nem volt támadott. Ezért ebben a körben az elsőfokú ítélet jogerőre emelkedett.

A fellebbezés kis részben alapos.

Az elsőfokú bíróság a tényállást kellő mélységben feltárta, abból - az adatszolgáltatás elrendelt módja kivételével - helyes következtetésre jutott, döntésével a másodfokú bíróság azonban részben eltérő indokokkal értett egyet.

Az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg az Szjt. 94. § (1) bekezdés a) pontja alapján, hogy az alperes engedély és a szerző személyének feltüntetése nélkül használta fel a felperesi alkotásokat, amelyek tekintetében utóbb már nem vitatta a felperes szerzőségét az alperes. Ugyanakkor a fellebbezésében is fenntartotta,

miszerint a felhasználás jogszerű volt, mert jogelődje a F... Gy... É... Kft-től erre jogot szerzett, amely társaságnak a 2007. december 7. napján kötött szerződésben a felperes adott engedélyt a per alapjául szolgáló fotók reklám és promóciós célú felhasználására. Ezzel az érveléssel a másodfokú bíróság nem értett egyet.

Az Szjt. 16. §-ának (1) bekezdése szerinti engedélyezési jog értelmében a szerzőnek kizárólagos joga van arra, hogy művének vagy azonosítható részének minden egyes felhasználásához, történjen az akár anyagi, akár nem anyagi formában, másnak szerződéssel engedélyt adjon. Az alperes ilyen engedélyt a szerzőtől felmutatni nem tudott. Noha megállapítható, hogy a felperes a perben nem álló harmadik személlyel, nevezetesen a hivatkozott kft-vel az általa készített és átadott fényképek felhasználására kötött szerződést, azonban sem az alperes jogelődje, sem az alperes ilyen szerződéses jogviszonyban nem állt a felperessel. Arra pedig helyesen mutatott rá az elsőfokú ítélet, hogy F... Gy... hiába állt szerződéses kapcsolatban az alperesi jogelőddel, személyében ő sem rendelkezett használati engedéllyel az érintett fényképek tekintetében, mivel nem ő, hanem a nevével jelzett gazdasági társaság szerzett felhasználási jogot, de anélkül, hogy a szerződés az Szjt. 46. § (1) bekezdése szerint feljogosította volna a felhasználási engedély harmadik személyre történő átruházására.

Ezért a felperes fényképének engedély nélküli felhasználása a Vt. 16. § (1) bekezdése szerint a szerző vagyoni jogait sérti, és mivel nem vitásan a felperes nevének feltüntetése nélkül történt az alperesi felhasználás, ezért egyidejűleg sérült a felperesnek az Szjt. 12. §-án alapuló névfeltüntetéshez fűződő szerzői személyiségi joga is, amelyet az elsőfokú bíróság helytállóan állapított meg.

Osztható volt az elsőfokú döntés a mű egységéhez fűződő szerzői személyiségi jog sérelme tekintetében is, bár e körben alappal mutatott rá a fellebbezés arra, hogy az elsőfokú bíróság helytelenül utalt a régi Szjt. rendelkezésére, illetve a Berni Unió Egyezmény szövegére.

A fényképek elkészülésének idejére tekintettel irányadó új Szjt. 13. §-a értelmében a szerző személyhez fűződő jogát sérti művének mindenfajta eltorzítása, megcsonkítása vagy más olyan megváltoztatása vagy megcsorbítása, amely a szerző becsületére vagy hírnevére sérelmes.

E törvényhely két fordulattal szabályozza a mű sértetlenségéhez, egységéhez fűződő személyiségi jogot. Egyrészt első fordulatóban védi a művet a közvetlen beavatkozásoktól, tehát a mű minden torzító, csonkító, azaz a mű lényegét érintő megváltoztatása sérti a szerző személyhez fűződő jogát, egyéb törvényi feltétel nélkül. Míg a második forduló az olyan közvetett beavatkozásokra vonatkozik, amely esetben a mű megváltoztatása vagy megcsorbítása sérelmes a szerző becsületére vagy jóhírnevére. E második esetben a törvény többek között a mű gondolatiságát, a mondanivalójának a védelmét kívánja biztosítani.

A jelen esetben a fellebbviteli bíróság az első fordulat megvalósulását megállapíthatónak látta. Az iratokhoz A/11. szám alatt mellékelt DVD lemezborítót, használati leírást és díszdobozt összevetve a V... 1. szám alatti épületről a tér és a D... F... utca kereszteződése felől esti időben készített fényképpel jól érzékelhető,

hogy a terméken és csomagoló anyagán csak részben látható a felperesi mű, mivel csupán az épület 2-4. emelete szerepel rajtuk, a kép alsó, illetve felső része pedig elsötétítésre került. Ez rombolóan megváltoztatja a fotó egységes összbenyomását, ami a belülről áradó fényre épül, mely különösen kiemeli a sötétedő háttérből nemcsak az épület kontúrjait, hanem magát a házat is. Az egyéb internetes megjelenítések során pedig a kép alsó és felső része egyenesen levágásra is került, ami még pregnánsabban csonkításnak tekinthető. Ezen felül időnként szöveges elemek is megjelennek a képeken, mint például a „DOCUMENTATION” vagy a „CURTAIN WALL”, ami szintén a vizuális megjelenésbe való durva beavatkozást jelent. Mindez oda vezet, hogy csorbul a mű lényegi mondanivalója és csak az alkotás beazonosításra alkalmatlan fragmentuma jut el a szemlélőhöz. Az ilyen jellegű változtatás erre vonatkozó külön megállapodás nélkül, még jogszerű felhasználás esetén is meghaladná azt a mértéket, ami a reklámcélú alkalmazáshoz indokolt lenne.

Ezért a másodfokú bíróság meggyőződése szerint az adott esetben az alperes által a jogsértés az Szjt. 13. §-ának első fordulata alapján megvalósultnak tekinthető, így helyesen állapította meg az ítélet a jogsértést ezzel kapcsolatban is, és helyesen tiltotta el az alperest a fényképek további jogsértő használatától.

Egyetértett a másodfokú bíróság az elsőfokú döntésnek a jogsértő csomagolással ellátott termék kereskedelmi forgalomból való kivonásával kapcsolatos rendelkezésével. Megjegyzi a fellebbviteli bíróság, hogy amennyiben az alperes A... szoftvercsaládjának 12 verziója már nincs forgalomban, amit az alperes ugyan állított, de semmivel nem támasztott alá, úgy ez a rendelkezés részére nem okoz sérelmet.

Ugyanakkor részben alappal sérelmezte a fellebbezés az adatszolgáltatás ítéletben elrendelt formáját.

Az Szjt. 94. § (1) bekezdésének d) pontja szerint a szerző azt követelheti, hogy a jogsértő szolgáltatson adatot a jogsértéssel érintett dolgok vagy szolgáltatások előállításában, forgalmazásában, illetve teljesítésében résztvevőkről, a jogsértő felhasználásra kialakított üzleti kapcsolatokról. A (6) bekezdés b) pontja értelmében a jogsértő különösen a jogsértéssel érintett dolgok előállított, forgalmazott, illetve igénybevett, valamint megrendelt mennyisége, továbbá az azokért adott, illetve kapott ellenérték adatainak a szolgáltatására kötelezhető.

Ezen objektív jogkövetkezmény alkalmazása során érvényesülnie kell a szükségesség és arányosság követelményének. Alappal hivatkozott a fellebbezés arra, hogy a jogsértés a fénykép felhasználásával volt kapcsolatos, így az adatszolgáltatásnak is ezzel kell kapcsolatban lennie. Azzal is egyetértett a másodfokú bíróság, hogy a szoftver forgalmazásából származó teljes bevétel nem tekinthető a jogsértéssel elért alperesi bevételnek, de nem volt osztható az a fellebbezési álláspont, hogy a szoftvertermék értékesítési adatai egyáltalán nem hozhatók összefüggésbe a jogsértéssel. Ahogy arra az elsőfokú bíróság helyesen

rámutatott, a felhasználásból származó bevétellel arányos díjazás {Szt. 16. § (4) bekezdés}, vagy az esetleges kárigény {Szt. 94. § (2) bekezdés} megállapításához, tehát a perbeli fénykép engedély nélküli felhasználásával és a személyhez fűződő jogok megsértésével összefüggő vagyoni vagy nem vagyoni sérelem nagyságának a meghatározásához a felhasználás mértékének ismeretére van szükség. Ezért, annak ellenére, hogy a perbeli szoftvertermék forgalmazási adatai nem kizárólag a fénykép engedély nélküli és szerzői személyiségi jogait sértő felhasználásához kapcsolódnak, szükséges a felperes számára, hogy tájékoztatást kapjon a jogsértő módon előállított termék - amelynek eladási ára ismert a perben - mennyiségéről. Az előállított szoftver számadatának a közlése nem tekinthető aránytalan tehernek. A reklámköltségek nagyságából azonban nem vonható le adat arra, hogy a reklámozás során történt felhasználás milyen mértékű volt.

A jogszabály ismertetett szabálya szerint az adatszolgáltatás csak a mennyiségre és az ellenértékre vonatkozhat, ennek folytán az elsőfokú bíróság az adatszolgáltatás körében túlzott kötelezettséget írt elő, amikor az alperest a nettó bevételi és reklámköltség közlésére hívta fel. Erre tekintettel a másodfokú döntés e körben az elsőfokú ítélet megváltoztatására látott okot. Abban azonban nem foglalt állást, erre irányuló kereseti kérelem hiányában (Pp. 215. §), hogy az adott esetben a felhasználás fejében átalánydíjra, vagy a példányszámhoz igazodó arányos díjazásra tarthat-e majd igényt a felperes.

Mindezek alapján a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érintette, fellebbezett rendelkezését a Pp. 253. §-ának (2) bekezdése alkalmazásával a rendelkező részben foglaltak szerint az adatszolgáltatás körében részben megváltoztatta, egyebekben helybenhagyta.

A perköltség megfizetésére, ami a felperes másodfokú eljárásban való jogi képviselésével felmerült, 25 %-os általános forgalmi adóval növelt ügyvédi munkadíjat foglalja magában, a Pp. 81. §-ának (1) bekezdése szerint a túlnyomó részben pervesztes alperes köteles. Az összeg megállapításánál a másodfokú bíróság a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. §-ának (1), (3) és (5) bekezdéseit alkalmazta.

Budapest, 2011. október 27.

. Lesenyei Terézia s.k.
a tanács elnöke

. Pullai Ágnes s.k.
előadó bíró

. Fülöp Györgyi s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:

bíróági ügyintéző